

Spis treści

PRAWO I POSTĘPOWANIE ADMINISTRACYJNE

1. Wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 października 2006 r., VI SA/Wa2390/05

Dr Piotr Cybula, adiunkt Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie; adiunkt Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach

Nieprzedstawienie marszałkowi województwa aktualnego zaświadczenia lekarskiego a uczestnictwo pilota wycieczek w imprezie turystycznej

Streszczenie

W głosie dokonano krytycznej oceny stanowiska WSA w Warszawie, iż brak pisemnego zlecenia określającego miejsce i czas usługi pilotarskiej, brak upoważnienia do działania w imieniu organizatora wydają się świadczyć o tym, iż nie zlecono pilotowi wycieczek zadań pilota wycieczek pomimo jego uczestnictwa w imprezie. Ustalenie, że pilot wycieczek nie posiadał dokumentów o których mowa w art. 30 ust. 2 u.u.t. nie zwalniała sądu od ustalenia tego, czy świetle okoliczności sprawy można było stwierdzić, że osoba ta wykonywała zadania pilota wycieczek. Nie zauważono, że w praktyce sytuacje niewystawiania pilotom tego rodzaju dokumentów nie tylko nie należą do rzadkości, ale – jak wskazuje się w literaturze branżowej – „są niemal powszechne”.

2. Wyrok WSA w Krakowie z dnia 9 czerwca 2010 r., III SA/Kr 775/09

Dr Dominika Tykwińska-Rutkowska, asystent Uniwersytetu Gdańskiego

Odmowa sporządzenia aktu urodzenia dziecka martwo urodzonego

Streszczenie

W wyroku tym Sąd oddalił skargę na mocy art. 151 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.), wskazując że w świetle przepisów art. 40 ust. 1 – 3 w zw. z art. 39 ustawy z dnia 29 września 1986 r. Prawo o aktach stanu cywilnego (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1688, z późn. zm.), wadliwie wystawione pisemne zgłoszenie urodzenia dziecka przez podmiot do tego obowiązany uniemożliwia, sporządzenie aktu stanu cywilnego – aktu urodzenia z adnotacją o martwym urodzeniu

3. Wyrok KIO z dnia 18 marca 2009 r., KIO/UZP 258/09

Dr Małgorzata Sieradzka, adiunkt w Wyższej Szkole Zarządzania i Prawa im. H.Chodkowskiej, prawnik w Kancelarii Adwokackiej K.Wawraszek-Kosmałska we Wrocławiu

Dokumenty potwierdzające spełnianie warunków udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego

Streszczenie

Wykonawca na żądanie zamawiającego i w zakresie przez niego wskazanym jest zobowiązany wykazać odpowiednio, nie później niż na dzień składania wniosków o dopuszczenie do udziału w postępowaniu lub składania ofert, spełnianie warunków udziału w postępowaniu. Oświadczenia lub dokumenty potwierdzające spełnianie warunków udziału w postępowaniu zamawiający wskazuje w ogłoszeniu o zamówieniu, siwz lub zaproszeniu do składania ofert. Tym samym należy uznać, że zamawiający nie może po upływie terminu składania ofert dokonywać nieuzasadnionej reinterpretacji wymagań siwz, w szczególności żądać złożenia dokumentów niewymaganych wcześniej od niektórych wykonawców, gdyż narusza to zasady równego traktowania wykonawców i uczciwej konkurencji.

4. Wyrok NSA z dnia 6 sierpnia 2010 r., I OSK 673/10

Paweł Dańczak, asystent Uniwersytetu Łódzkiego

Decyzja dziekana o zaliczeniu semestru

Streszczenie

Komentowane orzeczenie wyraża stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego co do formy w jakiej powinno zapadać rozstrzygnięcie dziekana wydziału uczelni wyższej w przedmiocie zaliczenia semestru oraz niezbędnych warunków skuteczności jego doręczenia. Autor dowodzi, iż w świetle obowiązujących przepisów oraz praktyki funkcjonowania szkół wyższych zawarta w wyroku ocena sądu jest błędna, a jej akceptacja mogłaby negatywnie wpłynąć na bieżącą działalność większości uczelni.

5. Postanowienie NSA z dnia 28 lipca 2009 r., I OZ 745/09

Grzegorz Karcz, referendarz sądowy, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Określenie „tok postępowania” w świetle art. 243 § 1 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

Streszczenie

Głosa nawiązuje do poruszonego w połowie ubiegłego roku przez Biuro Orzecznictwa NSA problemu ryzyka związanego z ewentualnością naruszenia gwarantowanego stronom prawa do sądu w przypadku odmowy przyznania prawa pomocy po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie sądowoadministracyjne. Poprzez przekrojową prezentację szeregu stanowisk NSA Autor podejmuje próbę dokonania prawidłowej wykładni określenia „tok postępowania” użytego w art. 243 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi dochodząc do wniosku, że w przepisie tym nie został zwarty swoisty termin, w którym wniosek o prawo pomocy może zostać złożony lecz użyte tam określenie stanowi przesłankę materialnoprawną zasadności takiego wniosku odrębną od zawartych w art. 246 powołanej ustawy

6. Wyrok NSA z dnia 30 lipca 2010 r., II OSK 1053/10
Agnieszka Królczyk, doktorantka Uniwersytetu Śląskiego

Granice „wolności planistycznej gminy”

Streszczenie

Autorka w artykule omawia wyrok dotyczący istotnej problematyki tzw. wolności planistycznej gminy. Kwestia ta zasługuje na uwagę nie tylko z powodu powszechności oddziaływania tego problemu na życie każdego z obywateli lecz także poprzez jej istotny i realny wpływ na konstytucyjnie chronioną wartość jaką stanowi prawo własności. Wskazówki zawarte w uzasadnieniu omawianego wyroku pozwalają lepiej zrozumieć istotę prawa własności oraz możliwości jego ograniczenia przez gminę.

PRAWO I POSTĘPOWANIE CYWILNE, PRAWO HANDLOWE

7. Uchwała SN z dnia 10 grudnia 2009 r., III CZP 107/09
Dr Małgorzata Balwicka-Szczyrba, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Możliwość obciążenia opłatami za nielegalne pobieranie energii elektrycznej

Streszczenie

Głosa do uch. SN z dnia 10.12.2009 dotyczy zagadnienia prawnego: "czy dla ustalenia odpowiedzialności za nielegalny pobór energii określony w art. 57 ust.1 Pr. Energ. konieczne jest wykazanie poniesienia szkody przez zakład energetyczny, czy też wystarczające jest ustalenie ingerencji w układ pomiarowy, która stwarza potencjalną możliwość zafałszowania pomiarów". Zawiera ona rozważania o przesłankach roszczenia o zapłatę opłaty taryfowej w związku z nielegalnym pobieraniem energii

PRAWO FINANSOWE

8. Wyrok NSA z dnia 15 kwietnia 2009 r., II FSK 60/08
Jarosław Olesiak, asystent Uniwersytetu Łódzkiego
Łukasz Pajor, asystent Uniwersytetu Łódzkiego

Odpowiedzialność osób trzecich za odsetki od zaległości podatkowych a ogłoszenie upadłości podatnika

Streszczenie

W ostatnim czasie w orzecznictwie sądowym zagadnienia dotyczące zakresu przedmiotowego odpowiedzialności osób trzecich w części dotyczącej odsetek od zaległości podatkowych zostały uwikłane w problematykę prawa upadłościowego i naprawczego. Stanowisko judykatury, jakoby art. 33 § 1 prawa upadłościowego z 1934 r. (co odnieść możemy również do art. 92 ust. 1 aktualnie obowiązującej ustawy prawo upadłościowe i naprawcze z 2003 r.) stanowił *lex specialis* względem art. 107 § 2 o.p., winno być w świetle ich brzmienia zakwestionowane.

9. Wyroku WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2010 r., III SA/Wa 111/10
Edyta Urbańska, doktorantka Uniwersytetu Gdańskiego

Współczesne problemy orzecznictwa sądowego w sprawach podatkowych

Streszczenie

Przedmiotem glosy do wyroku jest zagadnienie prawne powstałe w wyniku przekazania towarów należących do przedsiębiorstwa na cele promocyjno-reklamowe, a zatem rozważenie, czy nieodpłatne dostawy służące

rozwijaniu działalności gospodarczej podlegają opodatkowaniu VAT. Wyrok wiąże się bezpośrednio z oceną prawa do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu towarów następnie wykorzystywanych do reklamy i promocji poprzez nieodpłatne ich przekazanie, traktując to przekazanie jako czynność nieopodatkowaną, która jednak sama przez to nie wyklucza prawa do odliczenia.

PRAWO I POSTĘPOWANIE KARNE

10. Wyrok SN z dnia 27 sierpnia 2008 r., II KK 56/08

Dr Paweł Petasz, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Powstanie statusu osoby najbliższej w toku postępowania sądowego przy przestępstwach względnie wnioskowych

Streszczenie

Przedmiotem niniejszej glosy jest problematyka zaistnienia statusu „osoby najbliższej” w toku postępowania sądowego dotyczącego przestępstw względnie wnioskowych, przy których ściganie osoby najbliższej następuje po złożeniu wniosku imiennego przez pokrzywdzonego. Pogląd wyrażony przez SN, zgodnie z którym w wypadku ustalenia w czasie postępowania przed sądem, że sprawca stał się dla pokrzywdzonego osobą najbliższą, niezbędne jest zwrócenie się do pokrzywdzonego o złożenie oświadczenia czy składa wniosek o ściganie pod rygorem umorzenia postępowania w razie jego braku, został w glosie zaakceptowany.

11. Postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2010 r., II KO 117/09

Dr Piotr Rogoziński, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

Prawo do obrony z urzędu

Streszczenie

SN wyraził pogląd, że skoro oskarżony po złożeniu wniosku wybrał inny cel, niemający charakteru koniecznego, wydatkowania posiadanych wystarczających środków na ustanowienie obrońcy, to niezamożność nie może stanowić podstawy do wyznaczenia mu obrońcy z urzędu. Glosator zasadniczo aprobuje to stanowisko, jednak z zastrzeżeniem, że oskarżony musi przy tym mieć świadomość istniejącej lub mającej zaistnieć potrzeby skorzystania z pomocy obrońcy, a decyzja w przedmiocie wyznaczenia obrońcy z urzędu nie powinna być uzależniona od rodzaju przedsięwziętej czynności procesowej i terminu jej wykonania.

12. Uchwała SN z dnia 25 maja 2010 r., I KZP 5/101

Dr Wojciech Zalewski, adiunkt Uniwersytetu Gdańskiego

W kwestii przedawnienia zbrodni komunistycznych

Streszczenie

Rozliczenie przeszłości komunistycznej w Polsce jest procesem trudnym z wielu powodów. Na niektóre z nich zwrócono uwagę w poniższej glosie do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2010 r. Podstawowe zagadnienie poddane analizie to problem przedawnienia ścigania przestępstw popełnionych przez funkcjonariuszy reżimu komunistycznego. Autor odnosi się aprobatywnie do poglądu zaprezentowanego przez SN w omawianym orzeczeniu, wzbogacając argumentację, między innymi, o wnioski płynące z ewolucji definicji „zbrodni komunistycznej”.

13. Uchwała składu siedmiu sędziów SN z 30 września 2010 r., I KZP 10/10

Małgorzata Manikowska, doktorantka Uniwersytetu Gdańskiego

Wykonywanie praw małoletniego jako pokrzywdzonego w postępowaniu karnym – art. 98 k.r.o. w zw. z art. 51 § 2 w zw. z art. 59 k.p.k.

Streszczenie

Autorka w uwagach glosatorskich aprobuje stanowisko Sądu Najwyższego dotyczące konieczności zastosowania przepisów kodeksu rodzinnego i opiekuńczego oraz kodeksu cywilnego do rozwiązania kwestii wykonywania praw małoletniego pokrzywdzonego. Regulacje art. 51 § 2 k.p.k. oraz art. 98 § 2 pkt 2 i § 3 k.r.o. wyłączają uprawnienie rodzica małoletniego pokrzywdzonego do wykonywania jego praw w postępowaniu z oskarżenia prywatnego przeciwko drugiemu z rodziców, któremu przysługuje władza rodzicielska. W glosie podkreślono potencjalną rolę Rzecznika Praw Dziecka jako podmiotu, który prawa te mógłby wykonywać w kolejnych stadiach procesu karnego.

14. Postanowienie SN z dnia 25 maja 2010 r., I KZP 4/10

Tomasz Snarski, asystent Uniwersytetu Gdańskiego

Wykroczenie trwałe a wykroczenie z zaniechania. Niedopuszczalność kierowania do SN pytań prawnych o charakterze pozornym

Streszczenie

Glosa aprobatywnie ocenia dokonaną przez SN wykładnię art. 98 ust. 1 pkt i 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Autor prezentuje różnice pomiędzy tzw. wykroczeniami trwałymi a wykroczeniami z zaniechania, a także szczegółowo przedstawia zasady ustalenia czasu popełnienia wykroczeń z zaniechania. W końcowych uwagach glosa poświęcona jest problematyce katalogu przesłanek umożliwiających podjęcie przez SN uchwały w sprawie rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego wymagające zasadniczej wykładni ustawy. Autor podkreśla, iż pytanie prawne, będące elementem skierowanego do rozpatrzenia przez SN, zagadnienia prawnego wymagającego zasadniczej wykładni ustawy, nie może należeć do kategorii pytań pozornych.

PRAWO PRACY

15. Uchwała SN z dnia 18 marca 2010 r., II PZP 1/10

Dr Piotr Prusinowski, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski

Powtarzalność prawa do odprawy emerytalnej i rentowej

Streszczenie

W uchwale z dnia 18 marca 2010 (II PZP 1/10) SN przyjął, że pracownik nie może nabyć prawa do kolejnej odprawy emerytalnej i rentowej oraz prawa do odprawy uzupełniającej. Pierwszy ze wskazanych poglądów nie jest prawidłowy. Nie uwzględnia, że prawo do omawianego świadczenia może wynikać z alternatywnych podstaw prawnych, do których przepis art. 92¹ § 2 k.p. nie ma zastosowania. Druga konkluzja zasługuje na aprobatę, jednak z innej przyczyny, niż wskazał to SN. Skoro pracownik zachowuje prawo do kolejnych odpraw, to nie ma konieczności sięgania do konstrukcji świadczenia uzupełniającego.

16. Wyrok SN z dnia 9 lipca 2008 r., I PK 315/2007

Oliwia Likierska, aplikantka adwokacka, Gdańsk

Obliczanie dodatku do wynagrodzenia za pracę przekraczającą ustalony wymiar czasu pracy pracownika zatrudnionego w niepełnym wymiarze godzin

Streszczenie

W głosowanym wyroku SN uznał, że w razie niewskazania przez strony umowy o pracę zawartej z pracownikiem niepełnoetatowym limitu godzin, którego przekroczenie uprawnia do dodatków jak za godziny nadliczbowe, dodatek należy się dopiero po przepracowaniu ośmiu godzin roboczych. W glosie zajęto odmienne od SN stanowisko, uzasadniając je nie tylko wykładnią językową, ale i celowościową oraz zasadami prawa Unii Europejskiej, przyjmując, że dodatek należy się pracownikowi już od pierwszej godziny po przekroczeniu ustalonego wymiaru czasu pracy, choćby wymiar ten był niższy od normy.

PRAWO EUROPEJSKIE

17. Wyrok TS z dnia 6 października 2009 r. w sprawach połączonych C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P i C-519/06 P

Dr Konrad Kohutek, adiunkt w Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego;

Strukturalne a skutkowe pojmowanie celów prawa konkurencji oraz jej istoty: rozbieżności sądów unijnych

Streszczenie

Glosa koncentruje się na kluczowych dla polityki konkurencji zagadnieniach, tj. celach prawa konkurencji oraz definiowaniu istoty konkurencji. Rozważania czynione są w świetle rozpatrywanych przez sądy unijne praktyk w postaci porozumień zmierzających do ograniczenia handlu równoległego. Szczególna uwaga zwrócona została na rozbieżność stanowisk zajętych przez SPI, (prezentujący w tej materii, zmodernizowane, tj. zorientowane na skutki rynkowe dla konsumentów końcowych podejście) oraz TS (hołdujący, tradycyjnemu – „pro-strukturalnemu” oraz „pro-integracyjnemu” - podejściu w zakresie aksjologii i polityki prawa konkurencji). Zaprezentowana została także także interpretacja terminu porozumień mających na celu ograniczenie konkurencji.